

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sža/4/2014
Identifikačné číslo spisu:	6013201236
Dátum vydania rozhodnutia:	30.04.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:6013201236.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobcu: Y. Y., nar. XX. K. XXXX, Trät, Thajsko, štätny príslušník Thajska, na území Slovenskej republiky prihlásený na pobyt na adrese U., právne zastúpeného Mgr. Petrom Luptákom, advokátom, so sídlom nám. Š. Moyzesa 3, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému: Riaditeľstvo cudzineckej polície Banská Bystrica, Štefánikovo nábrežie 7, 974 01 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PPZ-HCP-BB2-47-002/2013-SK zo dňa 31. mája 2013, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 1Scud/6/2013-55 z 13. novembra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 1Scud/6/2013-55 zo dňa 13. novembra 2013 p o t v r d z u j e .

Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania na účet právneho zástupcu žalobcu Mgr. Petra Luptáka, sídlo advokátskej kancelárie, Nám. Š. Moyzesa 3, 974 01 Banská Bystrica, č. účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v W., v sume 170,45 Eur.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnymi orgánmi

Rozhodnutím žalovaného č. PPZ-HCP-BB2-47-002/2013-SK zo dňa 31. mája 2013 bolo potvrdené rozhodnutie vydané prvostupňovým správnym orgánom - Oddelením cudzineckej polície. Policajného zboru v Banskej Bystrici č. p.: PPZ-HCP-BB5-99-001/2013-PP zo dňa 5. februára 2013, ktorým bolo zrušené povolenie žalobcu na trvalý pobyt na území SR. Rozhodnutie bolo v podstate odôvodnené tým, že žalobcovi bol udelený trvalý pobyt na obdobie 5 rokov, t. j. do 24. júla 2017 na základe skutočnosti, že je manželom občianky Slovenskej republiky s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky. Túto skutočnosť preukázal sobášnym listom č. 994/2012 evidovaným pod č. p.: PPZ-HCP-BB5-PP-401/202. Dňa 3. augusta 2012 žalobca prevzal doklad o povolení pobytu vo forme identifikačnej karty č. N. s platnosťou do 27. novembra 2013. Pri preberaní dokladu o pobyte bol účastník konania poučený o

povinnostiach cudzinca vyplývajúcich zo zákona o pobyte cudzincov. Uvedené poučenie je evidované pod č. p.: PPZ-HCP-BB5-99-401-014/2012 a účastník to potvrdil vlastnoručným podpisom na Oddelení cudzineckej polície v Banskej Bystrici dňa 3. augusta 2012. Účastník konania doručil 31. augusta 2012 na Oddelenie cudzineckej polície v Banskej Bystrici archívny nález evidovaný pod č. p.: PPZ-HCP-BB5-PP-401-016/2012 z vyšetrenia vykonaného Oddelením klinickej mikrobiológie Nemocnice Zvolen, a.s., kde je v závere uvedené vyšetrenie na hepatitídu A Hav total pozitívny a výsledok vyšetrenia na hepatitídu C, Anti HCV IgM ELISA reaktívny. Uvedený posudok nepotvrdzoval skutočnosť, že netrpí chorobou, ktorá ohrozuje verejné zdravie. Predložený posudok nebol vypracovaný lekárom so špecializáciou v špecializačnom odbore infektológia pracoviska pre cudzokrajné choroby a tropickú medicínu tak, ako to upravuje výnos Ministerstva zdravotníctva SR č. S 11181/2011-OL. Oznámenie bolo publikované v zbierke zákonov pod č. 509/2011 a na uvedenú skutočnosť bol účastník konania upozornený písomnosťou evidovanou pod č. p.: PPZ-HCP-BB5-401-019/2012 zo dňa 16. októbra 2012 a súčasne bol účastník konania vyzvaný na predloženie lekárskeho posudku vydaného určeným zdravotníckym zariadením v lehote 60 dní od doručenia výzvy. Účastník konania ani v dodatočne určenej lehote nedoložil lekársky posudok potvrdzujúci, že netrpí chorobou, ktorá ohrozuje verejné zdravie, a teda prvostupňový správny orgán začal konanie vo veci zrušenia trvalého pobytu a následne trvalý pobyt rozhodnutím č. PPZ-HCP-BB5-99-001/2013-PP zo dňa 5. februára 2013 zrušil.

Rozhodnutie o zrušení trvalého pobytu bolo doručené splnomocnenej osobe pani H. J., bytom U.. Účastník konania tvrdil, že sa nachádza na území Thajského kráľovstva, a že preto nemôže predložiť lekársku správu podľa ustanovenia § 124 zákona o pobyte cudzincov a zároveň uviedol, že tak urobí čo najskôr po príchode na územie Slovenskej republiky. Žalobca doručil dňa 29. mája 2013 odvolaciemu orgánu lekárske potvrdenie vydané Univerzitnou nemocnicou Martin, klinikou infektológie a cestovnej medicíny, ambulanciou cudzokrajných chorôb, lekárske potvrdenie, vydané účastníkovi konania, že bol vyšetrený na vyššie uvedenom pracovisku. Podľa lekárskej správy je účastník konania v diferenciálnej diagnostike a v perspektívnej liečbe. Potvrdenie vydajú až po ukončení diagnostiky, prípadne liečby. V lekárskom potvrdení absentuje povinná náležitosť, a to stanovisko pre útvár policajného zboru, že štátny príslušník tretej krajiny netrpí chorobou, ktorá ohrozuje verejné zdravie. Odvolací orgán sa zaoberal aj otázkou primeranosti dôvodu zrušenia trvalého pobytu s prihliadnutím na súkromný a rodinný život účastníka konania a dospel k záveru, že v prípade žalobcu existuje dôvodná obava ohrozenia verejného zdravia v súvislosti s pobytom účastníka na území Slovenskej republiky, a teda zásah do oprávnenia na pobyt na území Slovenskej republiky je primeraný. Správny orgán svojim rozhodnutím o zrušení trvalého pobytu účastníka konania na území Slovenskej republiky primerane zasiahol do rodinného života účastníka konania uprednostňujúc verejný záujem demokratickej spoločnosti, ktorým je vysoko predpokladateľná možnosť ohrozenia verejného zdravia. Účastník konania nemá narušený rodinný život, nakoľko spolu so svojou rodinou - manželkou a maloletým dieťaťom sa zdržiava v jeho domovskej krajine, čo jednoznačne vyplýva zo spisového materiálu, na prijímanie poštových zásielok splnomocnili tretiu osobu.

II.

Konanie na súde I. stupňa

Žalobou zo dňa 19. júla 2013 žalobca žiadal napadnuté rozhodnutie v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie a uhradiť mu trovy konania.

Žalobu odôvodnil v podstate tým, že bol vyšetrený na choroby ohrozujúce verejné zdravie, ktoré však u neho zistené neboli, lebo hepatitída typu C (zistená u žalobcu pri vyšetrení), medzi ne nepatrí. Vzhľadom na to, že syn je prijatý do predškolskej výchovy na Slovensku a rovnako manželka bola prijatá na denné štúdium doktorandského štúdia na Slovensku, došlo by zrušením rozhodnutia o jeho trvalom pobyte k neprimeraným dôsledkom s ohľadom na jeho súkromný a rodinný život.

Žalovaný sa k žalobe vyjadril tak, že zotrval na svojich rozhodnutiach a žiadal žalobu zamietnuť.

Vo vyjadrení ďalej poukázal na dôvody rozhodnutia, ktoré sú obsahom aj samotného rozhodnutia. Na pojednávaní dňa 13. novembra 2013 zástupkyňa žalovaného poukázala na lekárske potvrdenie MUDr. T. z Univerzitnej nemocnice v Martine zo dňa 23. júla 2013, z ktorého vyplýva len toľko, že žalobca netrpí chorobou, ktorá ohrozuje verejné zdravie. Pokiaľ ide o hepatitídu typu C, výnos, ktorým sa vykonáva aj

zákon č. 404/2011 Z. z. neobsahuje zoznam ohrozenia chorobami ohrozujúcich verejné zdravie. Zákon č. 355/2007 Z. z. po novelizácii v novembri 2011 obsahuje už aj termín, čo je to vlastne ohrozenie verejného zdravia a v siedmej časti je odkaz na prílohu č. 5, kde sa uvádza, že pokiaľ ide o hepatitídu typu C je zaradená medzi prenosné choroby, ktoré môžu ohroziť verejné zdravie a je povinnosťou hlásiť túto chorobu.

Krajský súd v Banskej Bystrici po preskúmaní vyslovil, že je pravdou, že žalobca v zmysle § 45 ods. 4 zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov (ďalej iba ZoPC) neodovzdal v stanovenej lehote policajnému útvaru lekárskeho posudok potvrdzujúci, že netrpí chorobou, ktorá ohrozuje verejné zdravie (do 30 dní od prevzatia dokladu o pobyte).

Podľa lekárskeho potvrdenia Univerzitnej nemocnice v Martine, kliniky infektológie a cestovnej medicíny zo dňa 31. júla 2013 žalobca bol vyšetrený podľa výnosu MZ SR z 12. novembra 2011, ktorým sa na základe § 124 ods. 2 ZoPC ustanovujú podrobnosti o vydaní lekárskeho posudku o tom, že príslušník tretej krajiny netrpí chorobou, ktorá ohrozuje verejné zdravie. Pacient trpí hepatitídou C, ktorá nepatrí medzi nákazy prenosné vzduchom (šíri sa krvou, sexuálne a z matky na dieťa), neohrozuje vedome verejné zdravie.

Napriek tomu, že uvedené lekárske potvrdenie zo dňa 31. júla 2013 bolo doručené súdu až po podaní žaloby, súd na toto lekárske potvrdenie pri rozhodovaní prihliadol a s ohľadom na súkromný a rodinný život žalobcu považoval dôsledky zrušenia trvalého pobytu za neprimerané dôvody jeho zrušenia. Žalobca je ženatý, jeho manželka je štátna príslušníčka Slovenskej republiky, z manželstva má žalobca dieťa, ktoré žije so svojou matkou na území Slovenskej republiky. Syn od júna 2013 navštevuje predškolské zariadenie, adaptuje sa na nové spoločenské prostredie. Manželka žalobcu Mgr. art. J. J. bola prijatá na doktorandské štúdium v dennej forme štúdia, v študijnom odbore 2.2.1 výtvarné umenie v študijnom programe voľné výtvarné umenie na Fakulte výtvarných umení, Akadémie umení v Banskej Bystrici, v akademickom roku 2013/2014.

Na základe uvedených dôvodov krajský súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je potrebné zrušiť podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. a/ OSP a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. O trovách konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP, nakoľko žalobca mal úspech v konaní, preto mu súd proti žalovanému priznal právo na náhradu trov konania a to vo výške 566,68 €.

III.

Odvolanie

Proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Odvolanie odôvodnil tým, že žalobca nesplnil podmienku predložiť predpísaný lekárske doklad, správu o tom, že neohrozuje verejné zdravie a podľa jeho názoru je hepatitída typu C choroba ohrozujúca verejné zdravie a teda zrušením trvalého pobytu žalobcu došlo k primeranému zásahu do jeho súkromného a rodinného života.

Žalovaný uznáva, že v samotnom napadnutom konaní došlo k stretu dvoch základných práv a slobôd, na jednej strane práva účastníka konania na súkromie a rodinný život, garantované Dohovorom o ochrane ľudských práv a slobôd (čl. 8 ods. 1 Dohovoru) a s Deklaráciou práv dieťaťa, a na druhej strane práva štátu na zásah do tohto práva, z dôvodu potreby ochrany bezpečnosti a verejného poriadku (čl. 8 ods. 2 Dohovoru), teda k stretu záujmu súkromného so záujmom verejným. Vzhľadom ku skutočnosti, že v zmysle ustanovenia § 50 ods. 2 ZoPC policajný útvar nezruší povolenie na trvalý pobyt, ak by dôsledky boli neprimerané dôvody zrušenia trvalého pobytu s ohľadom na súkromný a rodinný život štátneho príslušníka tretej krajiny, tak prvostupňový správny orgán, ako aj odvolací orgán riadne zvážil a posúdil, či zrušením povolenia pobytu žalobcovi na území Slovenskej republiky nebolo neprimerane obmedzené, resp. odňaté jeho právo na súkromie a rodinný život na území Slovenskej republiky. Podľa čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obdobia a korešpondencie. Štátny orgán nemôže zasahovať do výkonu tohto práva okrem prípadov, keď je to v súlade so zákonom a nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, verejnej bezpečnosti, hospodárskeho blahobytu krajiny, predchádzania nepokojom a zločinosti, ochrany zdravia alebo morálky alebo ochrany práv a slobôd iných. Z ustanovenia § 3 zákona o správnom konaní vyplýva správnym orgánom povinnosť chrániť záujmy štátu a spoločnosti.

Z týchto dôvodov navrhol žalovaný, aby odvolací súd žalobu zamietol.

Žalobca sa k podanému odvolaniu vyjadril tak, že netrpí chorobou, ktorá ohrozuje verejné zdravie podľa Výnosu Ministerstva zdravotníctva č. 38/2011, (Príloha č. 2 Medzinárodných zdravotných predpisov, ktoré boli schválené na 58. zdravotníckom zhromaždení Svetovou zdravotníckou organizáciou dňa 23. mája 2005). Navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť a priznať mu trovy konania v sume 170,45 €.

IV.

Konanie na odvolacom súde

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku), preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a jednomyselne dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 OSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 30. apríla 2014 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Podľa § 244 ods. 1 a 2 v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. V správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len „rozhodnutie správneho orgánu“).

Podľa § 247 ods. 1 OSP podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Odvolací súd rozhodujúc o odvolaní proti rozsudku krajského súdu preskúmajúc rozhodnutie žalovaného z 31. mája 2013, zo spisu zistil, že rozhodnutím žalovaného bolo zrušené rozhodnutie o povolení na trvalý pobyt na území Slovenskej republiky udelené na obdobie piatich rokov.

Odvolací súd si úplne osvojuje dôvody uvádzané krajským súdom (§ 219 ods. 2 OSP) a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Tak ako prvostupňový, ani odvolací súd nezistil dôvod, pre ktorý by v prerokúvanom prípade mal byť verejný záujem povýšený nad záujem jednotlivca, resp. rodiny, ak žalobca neohrozuje verejné zdravie takým spôsobom, aby bolo nevyhnutné pretrhnúť jeho rodinné zväzky a odlúčiť ho od rodiny.

Z lekárskeho potvrdenia predloženého žalobcom vyplýva, že trpí hepatitídou typu C, ktorá podľa vyjadrenia špecializovaného pracoviska v Martine a tiež podľa zoznamu chorôb ohrozujúcich verejné zdravie vydaného Svetovou zdravotníckou organizáciou dňa 23. mája 2005 na 58. zdravotníckom zhromaždení, nie je chorobou prenosnou vzduchom a teda ohrozujúcou verejné zdravie, navyše liečiteľnou dostupnými medicínskymi prostriedkami.

Podľa § 50 ods. 1 písm. b) ZoPC v platnom znení, policajný útvar zruší trvalý pobyt, ak štátny príslušník tretej krajiny neodovzdal doklad podľa § 45 ods. 4 alebo § 47 ods. 5.

Podľa § 45 ods. 4. ZoPC štátny príslušník tretej krajiny odovzdá policajnému útvaru lekárske posudok potvrdzujúci, že netrpí chorobou, ktorá ohrozuje verejné zdravie, do 30 dní od prevzatia dokladu o pobyte. Lekársky posudok potvrdzujúci, že netrpí chorobou, ktorá ohrozuje verejné zdravie, nesmie byť staršie ako 30 dní.

Podľa § 50 ods. 2 písm. a) citovaného zákona, ustanovenie odseku 1 (§ 50 ods. 1 písm. b)) neplatí, ak by dôsledky zrušenia trvalého pobytu boli neprimerané dôvodu zrušenia trvalého pobytu, najmä s ohľadom na súkromný a rodinný život štátneho príslušníka tretej krajiny.

Podľa článku 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uverejneného v Zbierke zákonov pod č. 209/1992 Zb. každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydli a korešpondencie. Štátny orgán nemôže do výkonu tohto práva zasahovať okrem prípadov, keď je to v súlade so zákonom a nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, verejnej bezpečnosti, hospodárskeho blahobytu krajiny, predchádzania nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky alebo ochrany práv a slobôd iných. V súlade s týmito

ustanoveniami a so zreteľom na uvedené a zistené skutočnosti sa javí rozhodnutie žalovaného o zrušení trvalého pobytu ako neprimerané s ohľadom na ochranu súkromného a rodinného života žalobcu.

V.

Trovy konania

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd tak, že žalobcovi, ktorý mal vo veci úspech, priznal nárok na ich náhradu v sume 170,45 €, (pozostávajúcej zo sumy 134,00 € + 20% DPH - 26,80 € a režijného paušálu 8,04 € a 20% DPH - 1,608 €, zaokrúhlene 1,61 €), ktorú je povinný žalovaný uhradiť na účet jeho právneho zástupcu č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v W., v lehote do 3 dní od doručenia tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.